

Miljøministerens talepapir til brug for besvarelse af samrådsspørgsmål A-D den 20. september 2006

Talepapiret er optrykt efter ønske fra SF.

Samrådsspørgsmål A:

Med henblik på udvalgets eventuelle afgivelse af beretning anmodes ministeren om en drøftelse af beslutningsforslaget.

Samrådsspørgsmål B:

Hvad har ministeren bedt Vildtforvaltningsrådet tage stilling til i forbindelse med skydefugle?

Samrådsspørgsmål C:

Er ministeren enig i, at regulering af rævejagt ikke kan være grundlag for en beslutning om udsætning af skydefugle?

Samrådsspørgsmål D:

Hvilke initiativer agter ministeren at tage på baggrund af Vildtforvaltningsrådets indstilling om skydefugle?

Svar:

Da samrådsspørgsmålene hænger tæt sammen, vil jeg tillade mig at besvare dem samlet:

Da vi diskuterede B 34 ved 1. behandlingen i foråret – afventede vi som bekendt en indstilling fra Vildtforvaltningsrådet. Som udvalget husker, afleverede Vildtforvaltningsrådet efterfølgende tre forskellige anbefalinger om udsætning af fasaner, agerhøns og gråænder til jagtformål – det såkaldte fuglevildt.

Det var imidlertid vores indtryk, at parterne ikke stod uopnåeligt langt fra hinanden. Vildtforvaltningsrådet har faktisk en lang tradition for at blive enige om jagt- og vildtforvaltnings spørgsmål.

Så da der pr. 1. april i år blev nedsat et nyt Vildtforvaltningsråd – med flere nye medlemmer og en ny formand – fandt jeg det naturligt, at det nye råd fik muligheden for at drøfte sagen én gang til – for at søge at opnå en bredere enighed om eventuelle nye principper for udsætning af fuglevildt.

Efter sonderinger med partierne bad jeg derfor Skov- og Naturstyrelsen om igen at sætte sagen på dagsordenen i Vildtforvaltningsrådet.

Vi skal lige huske på, at rådet består af organisationer med meget forskellige – og ofte modstridende – interesser. Jeg er derfor meget tilfreds med den vilje til at finde løsninger, Vildtforvaltningsrådet har vist med de anbefalinger, rådet nåede frem til i august – og som også er sendt til udvalget.

Jeg har noteret mig, at selvom Dyrenes Beskyttelse på den ene side har valgt – som de eneste – at stå uden for rådets anbefaling, så er Dyrenes Beskyttelse på den anden side tilfreds med begrænsningen på 1 fugl pr. ha, Dyrenes Beskyttelse er tilfreds med kravet om udarbejdelse af biotophandlingsplaner og Dyrenes Beskyttelse er tilfreds med, at der sættes loft over den totale udsætning af fuglevildt.

Rådets anbefaling er altså udtryk for, at det er lykkedes at opnå næsten fuldstændig enighed – trods medlemmernes meget forskellige interesser.

Det er på den baggrund, man skal se Vildtforvaltningsrådets anbefaling om, at reglerne for fældefangst af ræve ændres, så den nugældende regel om afstand fra indhegninger – f.eks. hønsesgårde – på højst 25 meter for rævefælder ikke gælder på ejendomme med biotopplaner.

Formålet er:

- for det første at beskytte det i fremtiden begrænsede antal udsatte fasaner mod ræve. De færre udsatte fasaner skal have en større overlevelseshedsgrad for at kompensere begrænsningen i udsætningen.
- for det andet, at de vilde fugles levesteder via biotopplanerne bliver mærkbart forbedret. Hensigten med biotopplanerne er jo, at der skal komme flere vilde fugle i naturen. Og ræven er et af hovedrovdyrene overfor de vilde fugle.

Det er på den baggrund man skal forstå, hvorfor Vildtforvaltningsrådet har inddraget rævene